

Шкільні свята й будні : сценарії виховних дійств

КУПИТИ

Про книгу

Посібник містить розробки сценаріїв шкільних, родинних свят, конкурсів, вечорів, які цікаво й оригінально розкривають основні теми виховної роботи. Для вчителів, організаторів виховної роботи та студентів педагогічних навчальних закладів.

І.В. Росіцька, Р.П. Росіцький

ШКІЛЬНІ СВЯТА Й БУДНІ

Сценарії виховних дійств

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 371.32
ББК 74.200
Р74

Росіцька І.В.

Р74 Шкільні свята й будні : сценарії виховних дійств / І.В. Росіцька, Р.П. Росіцький. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2023. — 288 с.

ISBN 978-966-10-7365-3

Посібник містить розробки сценаріїв шкільних, родинних свят, конкурсів, вечорів, які цікаво й оригінально розкривають основні теми виховної роботи.

Для вчителів, організаторів виховної роботи та студентів педагогічних навчальних закладів.

УДК 371.32
ББК 74.200

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

СВЯТО ПЕРШОГО ДЗВОНІКА

(На майданчику шикуються діти. Звучить музика).

Ведуча. Крокує час по світу швидкоплинний,
Несе хлоп'я веселе на плечі,
То Вересень відвідав Україну —
Приніс в кишені Осені ключі.

Ведучий. Ключів тих чудернацьких не злічити:
Одних лиш журавлиних тисяч п'ять,
Ключі від неба, від метеоритів —
І всі вони дзвенять, дзвенять, дзвенять!

Ведуча. У передзвін той радісний осінній
Вливається і наш дзвінок шкільний.
Він провіщає добру перемену —
Навчальний рік до нас прийшов новий.

Ведучий. Вартові казкового літнього царства вчора уночі здали свої пости вартовим осені. Тепер їм цілих три місяці, аж до зимових холодів, нести нелегку службу. Працьовита красуня-осінь відсьогодні береться до роботи, бо ж на шкільному порозі стоїть новий навчальний рік. Тож доброго ранку тобі, рідна школо.

Ведуча. Ми всі добре пам'ятаємо, з яким нетерпінням чекалося останнього дзвоника, щоб відпочити від шкільних занять. Але травневе нетерпіння ніщо у порівнянні з нетерпінням вересневим. Адже стільки всього — цікавого і захопливого — трапилося цього літа. І з ким же ділитися побаченим і почутим, як не зі своїми шкільними друзями?

Ведучий. Та найгостріше вересневу нетерплячку відчувають зараз наші наймолодші друзі — без п'яти хвилин першокласники. Вони хвилюються і радіють, бо ж сьогодні настав той знаменний день, коли вони мають повне право називатися школярами.

Ведуча. Ми чекаємо вас, дорогі наші маленькі друзі. Хай ваш крок у Країні Знань буде твердим і впевненим!

Ведучий. У квітах осінніх барвистих
Ще літа палає вогонь,
І падають зорі іскристі
В тепло розпростертих долонь.

Ведуча. Вам небо ті скарби безцінні
Сьогодні у руки дає,
Всміхнися, моя Україно,
Ти бачиш майбутнє своє!

(Звучить марш. Першокласники виходять на подвір'я і шикуються).

Ведуча. Цей день вже завтра стане історичним —
День квітів, щастя, першого дзвінка.
Моя Україно, земле віковічна!
У світі ти лише одна така.

Ведучий. В минулому страшні віки наруги.
Я п'ю наснагу, міць незламну п'ю
З джерел твого нескореного духу,
Бо я під рідним прапором стою.

(Звучить Гімн).

Ведуча. Слово для привітання надається директорові школи.
(Виступ директора).

Ведучий. День Знань святкує вся країна. Мільйони дітей цього дня повертаються в рідну школу в радісному передчутті нових відкриттів, нових вражень. Та найбільш трепетним є цей день для наших першачків. Адже для них це черговий крок у нове невідоме життя. Чаклун ПершOVERесень змахне своєю чарівною паличкою, і наші схвильовані дошкільнята перетворяться на справжніх школярів. Але це станеться згодом, після першого у їхньому житті уроку. А поки що послухаємо їхні дзвінки голоси.

(Виступ першокласників).

Ми — малята-дошкільнята —
Були вчора ще такі.
Ми вже нині школярата —
Гарні, спритні і меткі!

Ти прийми нас, рідна школо,
Будем чемні учні ми.
Стань нам другим рідним домом,
Обгорни усіх крильми.

Ми — маленькі й дуже жваві,
Хочем бігати і гратись.

Час прийшов серйозній справі —
Будемо старатись!

Осінь знову нам готує
Переміну у житті.
ПершOVERесень дарує
Всім дзвіночки золоті.

Друже мій, не будь лінивий,
Рано-вранці нині встань.
Ці дзвіночки особливі
Поведуть в Країну Знань.

Хай собі привчиться кожен
До закінчення весни:
Запізнитися не можна —
Спробуй потім дожени.

Ні, уроки пропускати —
Я скажу вам — просто гріх.
Плаче мама, сварить тато,
А бабусю душить сміх.

Я збирався в школу вдома,
Лиш прокинулись півні.
Вся родина, всі знайомі
Нині заздрили мені.

Тато з мамою — не діти,
А цілком дорослі люди.
Я їх можу зрозуміти.
Школа наша — просто чудо.

Книжечко Букварику,
Ти найкращий в світі,
Добрим стань товаришем
Всім хорошим дітям.

Заспівала пташка зрання,
Це до школи час.

Дзвоник кличе до навчання,
І радіють всі за нас.

Я любитиму науку —
Це ж до мудрості дорога.
Візьму книгу я у руку,
Стану людям у підмогу.

Прочитаю в ній про світ я
І заморські далі,
Може, зірку я відкрию
І отримаю медалі.

Ведуча. Що не кажіть, а перший похід у школу — справа мало не героїчна. Одвічне питання «Як воно там?» — хвилює багатьох. І не всі потенційні школярі переступають поріг храму науки без страху. Буває, старші товариші такого про школу нарозказують, що хоч бери й не ходи туди зовсім. І немає жодного значення — простий ти собі учень чи казкова принцеса.

(Діти розігрують сценку «Несміяна збирається до школи»).

Автор. Ось ви казочку послушайте. Жила собі, була собі на білому світі царівна. Несміяною звали. Ну, не сміялася дівчинка ні з чого — і все тут. Така от була в неї патологія. І ось настав час Несміяні іти... ні-ні, зовсім не те, що ви собі подумали — не заміж, упаси Боже, куди ж дитині заміж? — до школи настав час іти. І що тут почалося! Плач у королівстві день і ніч стоїть. Стали приходити до королівського палацу гості — знайомі й близькі та незнайомі й незвані, щоб дівчинці пораду-розраду дати, сліз потік зупинити, бо на городах бараболя сохла, а в корів молоко кисло. Біда та й годі. Першим прибіг Кошій Безсмертний.

Кошій Безсмертний. Ти, принцеско, до школи не йди. Там страшно... Всі сидять по класах і гризуть граніт науки! Граніт! Ти подивись на мої зуби. Бачиш? Всі повилітали і стерлися! Ось як гриз! А дивись далі: всох весь від тієї науки... Шкіра і кості лишилися. Курити почав. *(Принцеса плаче ще сильніше)*. Принцеско, мене на конкурси краси не беруть, а в легкових машинах на переднє скло вішають, щоб всім страшно було!

Несміяна. Ой, бідненькі наші даїшники! Їм же дуже страшно на тебе дивитися!.. *(Захлинається слізьми)*.

Кощій Безсмертний. А мене пошкодувати нема кому... Не йди, кажу тобі, до тієї школи!

(Кощій махає рукою і йде геть).

Автор. Не встиг Кощій зникнути, як з'явилася принцеса Непосидеса з сусіднього королівства. Вона часто до Несміяни забігала, але після її неофіційних візитів рівень води в річках піднімався щонайменше на метр. Тато-король, знаючи таку okazji, принцесу Непосидесу велів своїм слугам до палацу не пускати, але та все-таки якось прорвалася.

Принцеса Непосидеса. Несміяночко, привіт. Кажуть, що тебе до школи збирають. Це правда? *(Несміяна киває).* Не йди — моя тобі дружня порада. Я вчора фільм бачила про школу. Це просто жах! Там вчителька міс Тренчбул схопила одну дівчинку за кіски і я-аак закине в небо! А вона летить і ледь-ледь на гострий паркан не падає. Якби не я, то впала б точно.

Несміяна. А що ти зробила? *(Схлипує).*

Принцеса Непосидеса. А я один край телевізора підняла, щоб та дівчинка не зачепилася. Отак. То ти підеш чи ні до тієї школи? Якщо надумаєш, то бери хоча б десятеро солдатів для охорони, каску обов'язково і газовий балончик. Ну, все, я побігла.

(Несміяна плаче ще дужче).

Автор. А потім прибігла Попелюшка.

Попелюшка. Ваша високосте, не слухайте Кощія! Обов'язково збирайтеся до школи! Уже! Негайно! Там чудово-пречудово! Багато діток, всі охайні, чистенькі! А ще там є дуже розумна і гарна пані. Називається вчителькою. Вона розповідає надзвичайно цікаві речі й навчає корисному. Подивіться на мою сукню! Це вчителька показала, як зробити викрійки, які кольори підібрати, як пошити. А ще я вмію співати, танцювати, декламувати вірші. Але — найголовніше — я вмію грамотно писати, і жоден принц не посоромиться взяти мене за дружину! Ось так! Тож ви часу не гайте, а до школи збирайтеся! Годі вже сльози лити! Кажуть, вчора на Стрипі знову дамбу прорвало.

Автор. Тут повз королівство якраз Іван прогулювався. Не дурень. Зовсім ні, а звичайний учень п'ятого класу. І не сам, а... неправильно ви подумали. Іван не курить і не п'є. З хорошими друзями прогулювався Іван — з книгами, що розуму навчають і від злого

відвертають. Та й вирішили вони всі зайти до палацу. А, може, чим і підсоблять.

Іван. Доброго здоров'я тобі, королівно.

Принцеса. Ти хто?

Іван. Я — Іван!

Принцеса. Дурень?!

Іван. Ну чому як Іван, то відразу дурень? Ти тільки подивись, яких друзів я тобі привів! Ось це — Граматика. Вона навчить тебе грамотно писати. А це — Математика. З нею у тебе не буде проблем при лічбі та розв'язуванні задач. А це — Історія. Вона розкаже тобі не тільки про твоє королівство, а й про багато інших держав, їхніх правителів і звичаї.

Принцеса. І багато в тебе таких друзів?

Іван. Багато. А хочеш, вони і твоїми друзями будуть?

Принцеса. Хочу, але як бути з гранітом? *(Знову заливається сльозами).*

Іван. З яким ще гранітом?

Принцеса. Ну, з тим, що діти в школі гризуть. Он Кошій показував мені свої зуби. Тобто їхню цілковиту й часткову відсутність, а ще — свої кісті. Казав, що то його наука так висушила.

Іван. Що ти його слухаєш! Зуби поламав, бо козинаки любить гризти, а худий від цигарок!

Принцеса. *(Припиняє хлипати, але ще не сміється).* А у школі вчителька міс Тренчбул є? Тільки чесно.

Іван. Марія Іванівна є, Світлана Євгенівна є, Людмила Богданівна є, а ніякої міси я не знаю.

Принцеса. І що, дітей там ніхто за кіски не хапає і в небо не кидає?

Іван. Ще не бачив жодного разу.

(Принцеса починає сміятися. Далі сміється голосніше й голосніше. Просто регоче).

Автор. Ось так принцеса Несміяна перестала нарешті лити сльози і засміялася. Це було великою Івановою перемогою. По-перше, у королівстві припинився нарешті потоп. А по-друге, Несміяна

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
КНИГИ.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ